

stk. 1, ved byret eller ved Sø- og Handelsretten, og uanset om sagen skal behandles efter reglerne i kapitel 80 eller 81.

Den foreslåede bestemmelse i § 930, 2. pkt., svarer til stk. 2 i den gældende bestemmelse, og udgør på samme måde som § 925, stk. 1, 1. pkt., en undtagelse fra hovedreglen om, at tiltale rejses ved et anklageskrift.

Angivelserne i den gældende § 926, 1. pkt., sidste led, og 2. pkt., gentages ikke, idet der er tale om kompetencebestemmelser, som vil savne mening efter forslaget om en almindelige ændring i kompetencereglerne, jf. nr. 6.

Til nr. 25 og nr. 30.

Der er tale om konsekvensændringer, jf. forslagene i nr. 6, § 724, og nr. 8.

Til nr. 26 og 27.

Da anklagemyndigheden allerede efter de gældende regler er pligtig at give møde også i politisager, foreslås § 936, stk. 2, ophævet, og kravet om anklagerens samtykke indføjet i stk. 1.

Til nr. 28.

Ved den ændrede affattelse af bestemmelsen gøres Justisministeriets anketilladelse fornøden for det offentlige ikke alene i de hidtidige politisager, men i alle sager, i hvilke tiltalen vedrører lovbestemmelser, hvorefter der alene kan idømmes bøde eller konfiskation. Forslaget om ophævelse af sondringen politisager/statsadvokatsager medfører, at tiltaltes adgang til anke begrænses for så vidt angår statsadvokatsager, der afgøres med bøde, idet Justisministeriets anketilladelse nu kræves i alle sager, i hvilke tiltalte ikke er idømt højere straf end 20 dagbøder eller bøde på 3.000 kr. eller konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligretlige følger.

Til nr. 31 og 32.

Ophævelsen af kapitel 87 om behandlingen af sager, som påtales af en særlig offentlig myndighed, er en følge af forslaget om ophævelse af retsplejelovens § 724, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 718, stk. 2. Overskriften til sjette afsnit foreslås ændret som følge heraf og som følge af forslaget under nr. 33 og 34.

Til nr. 33 og 34.

Den foreslåede nye § 989 erstatter den gældende bestemmelse i § 725, stk. 1. Baggrunden for den ændrede placering er, at denne regel om behandlingen af private straffesager efter Justisministeriets opfat-

telse bør findes sammen med reglen i § 990 om anke af visse private straffesager og ikke i kapitlet om påtalen. Overskriften til kapitel 88 foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Til nr. 35.

Ændringen er en konsekvens af den ændrede placering af reglerne i § 725, jf. lovforslagets nr. 6, § 727.

Til nr. 36.

Bestemmelsen i § 991, stk. 1, foreslås ændret, således at henvisningen til politisager og statsadvokatsager, der behandles efter § 925, ændres til en henvisning til de sager, som behandles efter kapitel 80 og 81 uden medvirken af domsmænd. Afgørende for, om et krav kan fremsættes af den forurettede selv eller skal fremsættes af anklagemyndigheden, bliver herefter, om domsmænd skal medvirke ved sagens behandling. Denne afgrænsning findes i god overensstemmelse med såvel forslaget om ophævelse af sondringen mellem politisager og statsadvokatsager som med de hensyn, der ligger bag bestemmelsens nuværende udformning, jf. kapitel 4, afsnit 10. Den ændrede affattelse af stk. 2 og 3 er alene udtryk for en sproglig modernisering.

Til nr. 37.

Ifølge retsplejelovens § 1018 f, stk. 4, skal domsmænd medvirke ved behandlingen af sager om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, medmindre erstatningskravet udspringer af en politisag, eller en sag, der er afgjort i retten uden medvirken af nævninge eller domsmænd.

Som følge af forslaget om ophævelse af sondringen politisager/statsadvokatsager som kriterium for procesmåden, foreslås bestemmelsen ændret, således at domsmænd skal medvirke i alle sager om erstatningskrav efter retsplejelovens kapitel 93 a, medmindre erstatningskravet udspringer af en sag, der vedrører en lovovertrædelse, for hvilken der efter loven ikke kan idømmes højere straf end bøde eller hæfte, eller af en sag, der er afgjort i retten uden medvirken af nævninge eller domsmænd.

Har sagen ikke været pådømt, f.eks. fordi påtale er opgivet, skal domsmænd således medvirke ved sagens afgørelse, hvis strafferammen vedrørende den pågældende lovovertrædelse omfatter fængselsstraf.

Hvis sagen er pådømt i retten, skal domsmænd som hovedregel medvirke ved den retlige behandling af et erstatningskrav, hvis domsmænd eller nævninge deltog i domsforhandlingen i sagen. Dette gælder dog ikke, hvis domsmænd har medvirket i en straffesag som følge af en påstand om hæftestraf,